

ילד אמיץ בגטו

פעם, בזמן המלחמה הנוראה שהתחוללה באירופה, חי בפולין ילד יהודי בשם ישראל, בן תשע, עיניו חומות ומביעות חכמה ולבו רחב וטוב. הוא אהב לרוץ ברחובות, לשחק עם חברים, לצחק בקול רם, הוא אהב את החיים.

עד, עד שהכל השתנה. הגרמנים פלשו לעיר שלו, לודז', והחיים הפכו מסכנים מאוד. יום אחד, אבא של ישראל אסף את כלם בסלון הקטן ואמר בקול כבד: "ילדים, מהיום אסור לנו לצאת מהשכונה שלנו. הגרמנים סגרו אותנו בתוך מקום שנקרא גטו."

ישראל הרים גבה ושאל, "מה זה גטו, אבא?"
אבא לטף את ראשו ואמר בעצב: "גטו זה מקום סגור, מקף חומות ושומרים, שבו כולאים את כל היהודים. אסור לנו לצאת, אסור לנו להביא אכל מבחוץ, אנחנו חייבים להסתדר כאן, יחד עם עוד המון משפחות." אמא חבקה את ישראל חזק ולחשה: "אל תדאג, ילד שלי, אנחנו נעבר את זה יחד."

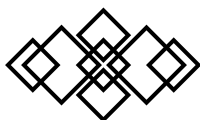
הימים בגטו היו קשים מאוד. הבתים היו צפופים, הרחובות מלכלכים, והכי גרוע – כמעט ולא היה אכל. פעם אחת, כשישראל התלונן, "אמא, הבטן שלי כואבת מרוב רעב," אמא נאנחה ואמרה: "אני יודעת, יקירי. אנחנו חייבים להיות חזקים. הגרמנים לוקחים מאתנו הכל, אבל לא יקחו לנו את התקוה."

יום אחד, שמעו ישראל ומשפחתו שמועות מפחידות: הגרמנים מתכננים לקחת יהודים מהגטו למחנות עבודה, ואף אחד לא יודע מה יקרה להם שם.
אבא נכנס הביתה במהירות, פניו חורות, ואמר: "אנחנו חייבים להתחבא. היום בלילה נעלה לעלית הגג. שם אולי לא ימצאו אותנו."
אמא הנהנה, עיניה דומעות, "אני אארוז קצת בגדים ושמיכות. ילדים, תהיו בשקט, אסור שיגלו אותנו."

בלילה, כשבחוץ שרר חשך מחלט, טפסו ישראל, אחותו הקטנה רבקה, אבא, אמא וסבתא לעלית הגג. הם התיישבו שם בשקט, כמעט לא נושמים. רבקה לחשה: "אמא, אני מפחדת." אמא חבקה אותה ואמרה: "אני יודעת ילדה שלי. גם אני מפחדת. אבל כל עוד אנחנו יחד, נהיה בסדר."
ישראל הביט החוצה דרך חריץ קטן בגג וחשב: "אני לא אתן שיקרה משהו למשפחה שלי. אני אעשה הכל כדי לעזור."

אחרי כמה ימים במסתור, נגמר להם כמעט כל האכל. הבטן של כלם קרקרה, הפנים נהיו חורות, והעיניים עצובות. אמא פנתה לאבא ולחשה לו: "אנחנו חייבים למצא משהו לאכל, אחרת לא נשרד." אבא משרך בכתפיו, "אי אפשר לצאת. זה מסכן מדי. הגרמנים בכל פנה."

פתאום, ישראל קם ואמר בקול שקט אבל בטוח, "אולי אני אנסה. אני קטן, אולי לא יראו אותי. אטפס על החומה, אמצא קצת אכל ואחזר."

אמא נבהלה, "לא, ישראל! זה מסכן מדי! אני לא רוצה לאבד אותך."
אבל ישראל התעקש, "אני חייב. אני לא יכול לראות אתכם רעבים. אני אהיה זהיר, אני מבטיח."
אבא הביט בו בגאווה ובעצב, "אתה ילד אמיץ, ישראל. תחזר אלינו בשלום."

בלילה, כשכלם נרדמו, ישראל זחל החוצה בשקט. הוא ירד מהגג, התגנב בין הצללים, והגיע לחומת הגטו הגבוהה. הוא הביט למעלה, נשם עמק, ולחש לעצמו, "אני חייב להצליח. בשביל כלם."

הוא התחיל לטפס, ידיו נשרטו, רגליו רעדו, אבל הוא לא ותר. כשהגיע למעלה, הסתכל החוצה – הרחובות היו ריקים ושקטים, רק הירח האיר מעט. הוא קפץ לצד השני, נחת על ברכיו, והתחיל לרוץ.

ישראל עבר בין פחי האשפה, חפש כל דבר שאפשר לאכל. פתאום מצא חתיכת לחם קשה. הוא חייך ולחש: "זה טוב. זה יעזר."

אחר כך מצא כמה קלפות תפוחי אדמה, וגם קצת גבינה ישנה. הוא הכניס הכל לשקית קטנה, והתחיל לחזר.

בדרך שמע קול, "היי! מי שם?" ישראל קפא, לבו הלם במהירות. הוא הסתתר מאחורי חבית, נשם בשקט, עד שהקול התרחק. אז רץ במהירות לחומה, טפס שוב וחזר לגטו.

כשהגיע לעלית הגג, כלם התעוררו. אמא רצה אליו, חבקה אותו חזק, "ישראל! פחדתי שלא תחזר! אתה הילד הכי אמיץ בעולם."

גם אבא חייך, "בזכותך, נוכל להחזיק מעמד עוד קצת."

רבקה לקחה חתיכת לחם ואמרה, "אתה הגבור שלי, ישראל."

ישראל חייך, למרות שהיה עייף מאוד, "אני אעשה את זה שוב, כל לילה, עד שהכל יגמר."

וכך, לילה אחרי לילה, ישראל טפס על החומה, חפש אכל, והביא למשפחתו. הוא לא פחד, כי ידע שהוא מציל את האנשים שהוא הכי אוהב בעולם. הוא הפך לילד אמיץ במיוחד, גבור קטן בגטו הגדול.

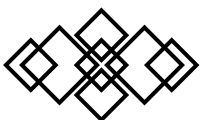
אחרי חדשים קשים, סוף סוף נגמרה המלחמה. הגרמנים ברחו, והמשפחה יצאה מהמסתור. כלם היו רזים, עיפים, אבל חיים.

אמא חבקה את ישראל, דמעות בעיניה, "אתה הצלת אותנו, ילד יקר שלי. לעולם לא אשכח את האמץ שלך."

אבא לטף את ראשו ואמר, "אתה הגבור שלנו."

רבקה קפצה עליו וחבקה אותו חזק, "אני אוהבת אותך, ישראל!"

וישראל, שפתאום הרגיש שוב כמו ילד רגיל, חייך חיוך גדול ואמר, "אני רק רציתי לעזור. כי משפחה – זה הדבר הכי חשוב בעולם."

שאלות הבנת הנקרא

1. מהו גטו? הסבירו במלים שלכם.

---

2. מדוע המשפחה של ישראל התחבאה בעלית הגג?

---

3. מדוע היה מסכן לצאת מגבולות הגטו?

---

4. מה אפשר להבין מהשיחה של ישראל עם אמא שלו לפני שיצא בלילה?

א. שאמא לא פחדה בכלל

ב. שאמא מאוד דאגה לו, אבל גם ידעה שאין בררה אחרת

ג. שאמא כעסה עליו ורצתה שישאר במסתור

ד. שאמא רצתה לצאת בעצמה במקום ישראל

5. מה היתה התגובה של המשפחה בכל פעם שישאל חזר עם אכל?

א. הם כעסו עליו

ב. הם שמחו מאוד והודו לו

ג. הם לא שמו לב שחזר

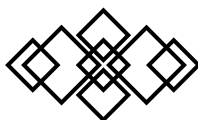
ד. הם בקשו ממנו לצאת שוב מיד

6. מדוע קראו לישראל "הילד האמיץ"?

---

7. מה לדעתכם הרגיש ישראל כשהוא טפס על החומה בלילה? ציבו 3 רגשות שונים.

---

8. האם נראה לכם שהיו עוד הרבה ילדים שהיו אמיצים כמו ישראל? מדוע?

---

9. העתיקו מהספור משפט שבו אמא של ישראל מביעה את הפחד שלה.

---

10. השלימו את המלים החסרות מתוך הספור.

- ישראל ומשפחתו גרו ב _____ לודז'.
- בלילה, ישראל טפס על _____ הגטו.
- בזכות ישראל, המשפחה הצליחה ל _____.

11. סמנו V אם יש תשובה בספור, ו-X אם אין תשובה בספור.

_____ מה מצא ישראל כשהלך לחפש אכל מחוץ לגטו?

_____ כמה זמן התחבאה המשפחה בעלית הגג?

_____ מה אמרה אמא של ישראל כשהוא חזר עם האכל?

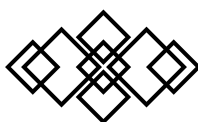
_____ מה היה המאכל האהוב על ישראל לפני המלחמה?

_____ מי טפס על החומה כדי להביא אכל למשפחה?

_____ האם ישראל פחד בזמן שטפס על החומה?

12. בספור כתוב: ישראל הרים גבה ושאל, "מה זה גטו, אבא?" אבא לטף את ראשו ואמר בעצב:

למי הכוונה במלה המדגשת? _____

13. כיצד כתוב בספור במקום:

- פחים של האשפה - _____
- העינים שלו חומות - _____
- המשפחה שלו - _____
- החומה של הגטו - _____

14. למלה "אמץ" ולמלה "להתאמץ", יש שרש זהה. האם לדעתכם קיים קשר בין המשמעויות של המלים? נמקו את בחירתכם.

_____

_____

15. כתבו דו-שיח בין ישראל לאמא, בה היא מבקשת ממנו להזהר והוא מבטיח לחזר בשלום. פרטו על הרגשות שאמא מביעה והסבירו את הבטחותיו של ישראל.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

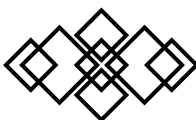
_____

_____

_____

_____

_____

ניתן למצוא דף זה

באתר:

קיטש חומרי למידה

בשלוחת: יום השואה <

טקסטים

בכל יום עולים תכנים חדשים,
איכותיים, מקצועיים ואסתטיים לאתר.

רוצים לקבל את התכנים הללו ולחסוך
לעצמכם שעות של חיפוש והכנה?

הצטרפו לקבוצה:

<https://chat.whatsapp.com/G0k>

[M9I33a7yCwQfieu9hW9](https://chat.whatsapp.com/G0kM9I33a7yCwQfieu9hW9)